

Sygn. akt VII Ka 101/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Lutostańska,

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.),

SO Remigiusz Chmielewski,

Protokolant st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014r.

sprawy K. B.

oskarżonej o przestępstwo z art. 288§1 kk w zw. z art.57a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 30 grudnia 2013r.,sygn. akt VI K 398/13

I zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. III sentencji zmienia w ten sposób, że obowiązek naprawienia szkody ustala na kwotę 2679,37 (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i trzydziestu siedmiu groszy) zł i w pozostałej części utrzymuje go w mocy,

II zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

.

Sygn. akt VII Ka 101/14

UZASADNIENIE

K. B. został oskarżony o to, że w dniu 18 września 2013r. w O. przy ul. (...) dokonał uszkodzenia szyby czołowej autobusu marki S. o nr rej. (...) przez rzucenie w nią metalową podkładką co spowodowało jej pęknięcie i straty wartości 8980,97 zł na szkło (...) Sp. z o.o. z siedziba w O. przy czym czynu tego dokonał publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenia porządku prawnego

tj. o czyn z art. 288§ lkk w zw. z art. 57a§1 kk

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie VII K 1207/13

I oskarżonego K. B. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art.57a§1 kk skazał go na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 69 § 1 i 2 i 4 kk, art. 70§1pkt.1 kk, art. 73§1 kk i art.72§1 pkt.5 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat tytułem próby, oddając oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązał go do powstrzymywania w tym czasie od nadużywania alkoholu;

III na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 8980,97 zł na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O..

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator i zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść przez przyjęcie, że szkoda nie została naprawiona w całości podczas gdy towarzystwo ubezpieczeniowe wypłaciło pokrzywdzonemu kwotę 6301,60 zł z tytułu szkody i w efekcie orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 8980,97 zł stanowiącej wartość ogólna szkody zamiast kwoty 2679,37 zł stanowiącej wartość szkody pomniejszonej o kwotę co do której została naprawiona.

Podnosząc wskazanego zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku w pkt. III i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody kwocie 2679.37 zł zamiast 8980,97 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest trafna.

Na wstępie należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w co do sprawstwa oskarżonego opierając je o prawidłową analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń (z zastrzeżeniem co do wysokości obowiązku naprawienia szkody) zarówno w aspekcie okoliczności stanu faktycznego, winy oraz rodzaju i wymiaru kary. Dokonana przez Sąd Rejonowy analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, w pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 4 kpk, a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art.7 kpk i szeroko oraz przekonująco uzasadnione.

Odnosnie apelacji prokuratora to trafnie wskazano, że Sąd Rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie wysokości obowiązku naprawienia szkody. Jak wynika z akt niniejszej sprawy oskarżony K. B. wniósł o dobrowolne poddanie się karze oraz zaproponował jego warunki (k.20), na które organ procesowy wyraził zgodę, dołączając do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego – k.45. Powyższy wniosek został przez Sąd I instancji zaaprobowany czego konsekwencją było wydanie postanowienia jak na k.59. Pomimo powyższego, w wyroku z dnia 30 grudnia 2013r. orzeczenie z pkt. III sentencji nie jest prawidłowe albowiem nie uwzględnia wniosków płynących z treści k.25. Wprawdzie ani wnioski oskarżonego ani treść aktu oskarżenia bezpośrednio nie wskazują na wysokość szkody jeszcze nie naprawionej, to jednakże obowiązek dokonania takich ustaleń ciążył na Sądzie I instancji. Do powyższego uchybienia Sąd Rejonowy przyznał się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – k.78, co pozwala na wydanie przez sąd odwoławczy wyroku reformatoryjnego..

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji zmieniono w ten sposób, że obowiązek naprawienia szkody ustalono na kwotę 2679,37 (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i trzydziestu siedmiu groszy) zł i w pozostałej części utrzymano go w mocy.

Na podstawie art.624§1kpk zwolniono oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawiają za tym względy słuszności.